Shin'ichi HOSHI

Viaţa trecută

traducere din japoneză de Victor Ieremia

Era un bar de o construcție lunguiață. Avea o tejghea în spatele căreia erau vreo patru barmani care răspundeau la cererile clienților. Nu se încercase să se facă un punct de atracție punând femei să servească. În schimb, atmosfera era liniştită şi băuturile de cea mai bună calitate.

Bărbatul acesta era unul dintre obişnuiții localului. Venea cam de două ori pe săptămână, se aşeza pe cât posibil mai în fund şi îşi bea băutura de unul singur în linişte. Dintr-o privire se putea vedea că avea vreo treizeci şi cinci de ani şi că era angajat la vreo companie.

Barmanul însărcinat cu partea respectivă de local era şi el cam de aceeaşi vârstă şi după câtva timp îi reținuse trăsăturile. Ştia si ce mărci de băutură să îi scoată. Barmanul îi zise în loc de salut:

– Clienții ca dumneavoastră sunt o binefacere pentru localul nostru. Dumneavoastră vă beti întotdeauna băutura în linişte, fără scandal şi fără să vi se facă rău. Şi faceți şi plata corect.

– Îmi place stilul localului ăstuia. Aveți băuturile mele preferate, pe care alții nu le au. Mie îmi place să gust doar băuturi bune. Rău li se face prăpăditilor care beau fără măsură poşirci ieftine.

– Cată finețe! Domnii educati au ceva numai al lor. Sunt sigur că sunteti de bună creştere.

– Sunt măgulit de apreciere, dar ca să îți spun cinstit, în afară de asta nu am nici o altă calitate mai de doamne-ajută. Nu cred că există mulți oameni mai banali ca mine.

Şi în fapt, bărbatul chiar aşa şi era. Barmanul spuse însă.

– Şi totuşi, sunteți satisfăcut cu situația actuală. Iar asta pentru că veți fi avand vreo amintire frumoasă din trecut…

– Asta e, că nu-i aşa. Sunt banalul întruchipat. În şcoala generală şi şcoala medie am învătat într-o doară. Am uitat complet ce m-au învătat acolo. După terminarea facultății am intrat în compania unde mă aflu acum; companie cât se poate de sigură şi strictă. După o vreme, m-am însurat cu o femeie cu care mi-a făcut şeful meu cunoştință. Am un băiat şi o fetită. Asta e ceea ce se cheamă a trăi in inerție.

– Şi totuşi, trebuie că ati avut in viața de pană acum vreo experiență impresionantă…

– Hm. Nu îmi vine nimic în minte, oricât m-aş gândi. Părinții mei locuiesc într-un oras de provincie, ambii bine sănătoşi, nu am cunoscut nici măcar tristețea mortii unui apropiat. Aşa că nu ştiu dacă voi fi fiind fericit sau nefericit. Cum vor fi fiind alții oare?

– N-aş putea să vă spun cum e în general, sunt fel şi fel de vieți de om. Încă un rând?

– Mda.

Bărbatul duse paharul la gură. Barmanul întrebă:

– Cu o viață ca a dumneavoastră, sunt sigur că nu vă prea recunoaşteți valoarea trecutului dumneavoastră.

– Se poate zice şi aşa. Ce e sigur că există e doar prezentul. În timpul în care trag de rutina fără variații de la companie, mă gândesc că de fapt chiar aşa sunt eu însumi. Pe ziua asta munca a trecut. Acum beau aşa cum mă vezi. Singură clipa asta e reală. Şi o beție potrivită. Doar astea-s sigure. Eu cel de ieri, deja nu mai exist. Unde vrei să zici că ar exista aşa ceva?

– Bineînțeles că şi punctul dumneavoastră de vedere e corect.

Barmanul căzu un pic pe ganduri şi râse un pic. Bărbatul luă seama la asta şi zise:

– Arăți ca şi cum ai avea ceva de obiectat.

– Nu, nu, nu-i vorba de aşa ceva. În cazul ăsta, ce părere aveti? N-ați vrea să îmi vindeți mie o săptămână din viata dumneavoastră de acum şase ani?

– Poftim? Cum adică, să iți vând…

– În cazul în care sunteți de acord, treceti pe seama mea nota de plată pe ziua de azi.

– Nu prea înteleg, suna a un fel de ispită la vreun târg cu diavolul.

– Nici să nu vă gandiți la asa ceva. Într-un asemenea caz, problema ar fi legată de viitor şi s-ar referi la sufletul dumneavoastră după moarte. În cazul în care nu veți fi mulțumit, oricând…

– Trebuie că e un fel de glumă. Însă uneori îmi mai vine şi cheful de distractii ciudate. S-a făcut. Deci, azi nu iți voi plăti consumația. Ehe, trecutul e ceva dus cine ştie unde. N-as fi crezut vreodată că se pot face bani din el…

În ziua următoare, bărbatul murmură deodată scriind la documentele companiei:

– E ceva ciudat…

Auzind asta, colegul zise şi el:

– Ce e sigur e ca eşti altfel decât de obicei. Parcă n-ai fi tu. Pe lângă faptul că nici lucrul nu pare să îți meargă cum trebuie, când şi când zâmbeşti de parcă ți-ai aduce aminte de ceva. Ahaa, trebuie că ți s-a întâmplat vreo bucurie!

– Nu îmi dau seama cum, dar aşa pare…

– Cum adică "pare"? Dă-i si povesteste!

– Nu înteleg bine, dar îmi apare o femeie nemaipomenită. Corp frumos, iar deasupra lui o fată, frumusețea în persoană. Cu trăsături exotice. Aşa că e şi normal că bărbații se țin scai de ea. O competiție acerbă. Iar eu, la fel cu ei…

– I-auzi, i-auzi. N-aş fi crezut vreodată că de la tine as putea să aud asemenea poveşti.

– Nu îmi venea deloc să mă dau bătut. M-am gândit până şi că decât să o dau pe ea altuia, mai bine aş lăsa să piară lumea întreagă. Mi-am bătut capul, mi-am cheltuit banii, dar cheia a fost pasiunea mea. Nimic n-a fost degeaba, pentru că am reusit să îi cuceresc inima. Bineînțeles că rivalii au ramas cu o ciudă… Dar bucuria victoriei e o senzație de nedescris. Din cauza asta, când îmi amintesc…

– Când a fost asta?

– Deja de vreo câțiva ani.

– Aşadar, e vorba de soția ta de acum?

– Nu. Doar ştii şi tu cum am ajuns să mă însor.

– Aşa-i… Atunci, altă femeie? Aha, căsătoria e una, iubirea alta… Că bine-ți merge! Te invidiez. Şi, ce a fost apoi?

– Tocmai asta e problema, nu îmi dau seama clar.

– Ce-i cu tine, trezeşte-te. După ce mă faci curios, doar n-o sa zici că vrei să ții secretul…

Bărbatul ii zise colegului bosumflat.

– Şi eu mă simt la fel ca şi tine. Nu-mi iese din cap cum că ar fi ceva ce s-a întamplat in trecut. Deşi, cu caracterul meu, e imposibil. De-asta îmi si vine să zic că e ceva ciudat…

– Ți-e rău?

– Nu. E ca si cum mi-aş aminti de un vis foarte plăcut. Dar e si o senzație bizară. Poate ar fi bine să merg la un doctor.

– Păi, dacă n-ai nici o durere, nu cred că are rost să îți faci aşa de multe griji. Şi mie mi-ar place să mă simt ca tine. Recent, nu mai am deloc vise…

Colegul părea puțin invidios.

Peste încă două-trei zile, bărbatul se duse iarăşi la barul respectiv. Barmanul i se adresă:

– Totul merge bine?

– Ştii, e ceva, o senzatie ciudată. Adică, să-ti zic…

Bărbatul dădu să repete povestea pe care i-o zisese colegului, dar barmanul il opri:

– Ştiu, e amintirea despre frumoasa pe care ati cucerit-o.

– De unde stii?

– Păi, doar eu sunt cel care v-a cumpărat o anumită bucată din viată şi a folosit-o…

– Aşa deci… Însă mai că nu-mi vine să cred. Cum să se poată asa ceva?

– Aşadar, ati înteles. Aveți vreo nemultumire? În cazul în care e vreun deranj, vă repun in forma inițială.

– Nu-i nevoie. Oricum, e vorba de trecut. Nu mă interesează cum îl foloseşti. Pe lângă asta, e mult mai interesant decât televizorul sau cărțile. E mai real şi are şi ceva misterios.

– Atunci e foarte bine. În ce mă priveste, mă bucur că vă bucurați de vânzarea pe care ați facut-o. Dacă n-aveți nimic impotrivă, ce ziceți? Nu ați dori să îmi vindeti un pic din trecutul dumneavoastră din timpul facultătii? Nu cred că vă veti simți rău.

– Păi, hai să-ți vând.

– În cazul acesta, eu mă voi ocupa de nota dv. de plată pe azi. Poftiți încă un rand, nu vă jenați…

– Aşa? Mulțumesc…

În seara aceea bărbatul bău mai mult decât de obicei.

În ziua următoare, colegul de la companie întreba în jur:

– Mi-a venit pe cap o scrisoare din Franta cerand relații suplimentare, dar nu înteleg deloc ce scrie. Nu stii pe careva de stie franțuzeşte?

– Arată-mi-o un pic.

Bărbatul aruncă o privire, citi cu voce scăzută şi povesti conținutul în linii mari. Colegul rămase surprins:

– Ce-i asta? Cand ai învățat?

– În facultate. Pe la alte cursuri nu prea am fost, dar am tras cât am putut de tare la franceză, mai ales la conversație. Pe langă asta, de distracție, m-am preocupat foarte mult de trucuri de magie.

– Ia stai, e prima oară când îmi aud urechile aşa ceva. Doar ai fost repartizat aici tocmai din cauză că habar n-aveai de limbi străine…

– Aşa e cum zici, habar n-aveam de fapt, dar am o senzaţie că aş fi făcut franceză în facultate şi asta e. E ca şi cu povestea cu femeia cea frumoasă, ca un fel de vis…

– Însă ce e clar e că ai citit scrisoarea, acum şi aici. Şi probabil că şi conţinutul e cam cum zici tu. E o realitate. Ce se întâmplă? În cazul ăsta, te pomeneşti că poţi să faci şi trucuri de magie…

Îndemnat de coleg, bărbatul îsi scoase batista din buzunar şi făcu un truc simplu cu un nod. Şi se arătă mult mai ager de mână decat s-ar fi asteptat. Bărbatul murmură:

– Doar am facut asta deseori la serbările din facultate. Toata lumea, aplauze, urale… Nu era deloc rău, cu atâtea voci strigând uimite în jurul meu.

– Parcă aş visa cu ochii deschişi. Cum se face că te-ai schimbat asa? Zi-mi şi mie, te rog.

– Pai asta e, că nu înţeleg nici eu.

Gândindu-se că e mai bine să păstreze secretul, bărbatul preferă să îmbrobodească adevărul. Dacă toţi ar ajunge ca el, lumea-ntreagă ar cădea în confuzie. Mai bine să păstreze numai pentru sine chilipirul.

Şi ce chilipir, pentru că asta era rezultatul faptului că şi-a vandut o parte din viaţa trecută! Vânzând, a ajuns să înteleagă franţuzeşte şi să poată să facă trucuri de magie fără nici o trudă! Se putea spune că era o situaţie din cale-afară de avantajoasă.

Bărbatul se duse la bar şi îi adresă mulţumiri barmanului:

– Grozav dar mi-ai făcut. Mulţumesc.

– Poftiţi, la ce vă referiti?

– La franceză şi la magie. Nu m-aş fi gândit că o să capăt asemenea talente.

– Aa, aşa deci. Cum spuneţi dumneavoastră.

– Mă simt prost aşa, aş vrea să iţi plătesc cumva…

– Nu se poate. Doar eu v-am rugat să îmi vindeţi. Pentru aceste efecte secundare, ca să le zic aşa, nici vorbă nu poate fi de plată.

– Însă, aşa nu se cuvine… Nu există ceva cu care aş putea să te ajut în schimb? zise bărbatul. Barmanul răspunse:

– Mă voi folosi atunci de oferta dumneavoastră pentru a vă ruga să îmi mai vindeţi puţin din trecutul dumneavoastră.

– Pofteşte şi te serveşte. Presupun că de data asta o să mă aleg si cu ceva momente neplăcute. Însă fie şi aşa. La urma urmei e vorba de trecutul

care e deja consumat, ori eu cel din prezent sunt un doar un angajat cumsecade. N-au ce probleme să se întample.

– Atunci, v-as ruga să îmi vindeți o bucată din perioada de după ce ați absolvit facultatea. Vă rog deci să serviți cât doriți.

– Mi-e cam jenă de faptul că îti răman îndatorat… mulțumesc de cinste!

Curiozitatea bărbatului luase brusc proporții. A doua zi n-avea serviciu. Se trezi murmurând:

– Ce bine a fost în excursia din Europa!

Aflată lângă el, sotia îl auzi şi îl dojeni:

– Ce excursie? Doar te-ai angajat la compania de acum imediat ce-ai terminat facultatea!

– Hm, e drept…

– Înseamnă c-ai visat ceva.

– Mda, un vis… Însă tare frumos.

Însa, nu fusese un vis din cele obişnuite. Erau amintiri din propriul lui trecut, chiar dacă şi le făcuse ulterior.

Ne prea venindu-i să se angajeze imediat după terminarea facultătii, plecase în Europa fără o țintă precisă. Un om obişnuit ar fi ajuns într-o situație vrednică de milă odată ce i s-ar fi terminat banii, însă el avea talentele lui. Magia. Făcandu-şi trucurile în stil oriental, avu mai mult succes decât se aşteptase.

N-a ajuns niciodată pe o scenă de prim rang, însă putu să realizeze un oarecare venit în mici cluburi de provincie.

Şi aşa umblă din țară in țară. În timpul acesta, se apucă şi strânse cântece populare de peste tot. Le înregistră pe bandă, adică.

Bineințeles că în timpul excursiei întampină şi ceva necazuri. Însă astea sunt probleme inerente într-o excursie de unul singur, şi odată trecute ele îi inspirau mai curând un fel de nostalgie.

Rămânea într-un loc pentru o vreme, iar când se plictisea se ducea în altă parte. Umbla cu femei după cum dorea şi astfel se bucură de o tinerețe plină de libertate. Vara într-o țară nordică, iarna într-o țară din sud. Astfel trăise bărbatul în Europa timp de trei ani.

La intoarcerea în Japonia, bărbatul reascultă cantecele populare de pe casete. Îi reveneau în minte întâmplări nostalgice. Îi veni ideea să pună pe melodii versuri în limba japoneză şi se duse cu cântecele la o companie de înregistrări unde avea un prieten. Ele au fost apreciate ca “neaşteptat de interesante” şi fură scoase pe piață.

Nu ajunseră nişte lovituri in lumea muzicii, dar se vândură mai presus de aşteptări şi pe o lungă perioadă. Probabil că naivitatea lor plăcuse publicului.

Toată ziua respectivă, bărbatul se bucură gustându-şi amintirile o dată şi încă o dată. Mda, a fost o perioadă plină de întâmplări, pe care n-o regreta. E drept că în realitate nu fusese aşa, dar ce e sigur e că partea din trecut pe care a vândut-o s-a preschimbat într-una strălucitoare.

Peste încă alte cateva zile, bărbatul se duse iar la bar. Barmanul îl intrebă:

– Cum vă mai simțiți?

– Să ştii că bine. Datorită ție, am realizat din nou că viața e un lucru plăcut. Oricât ar fi amintirile astea de ireale, tot sunt mult mai bune decat un nimic cenusiu. Am ajuns pană şi să pot emite păreri la obiect despre caracteristicile fiecărui popor european.

– Sunt încântat că sunteți satisfăcut. La urma urmei, eu doar am onoarea de a cumpăra de la dumneavoastră. În cazul în care apar necazuri…

– Ți-a fost grijă de aşa ceva?

– Bineînțeles. Nefiind un trecut real, exista posibilitatea de a rămane cu un sentiment de neîmplinire…

– Nici o grijă de aşa ceva. Ce zici, îmi mai vinzi?

Barmanul îi răspunse:

– Nu trebuie să vă lăsati înşelat de aparențe. Eu sunt cel care cumpără de la dumneavoastră. În cazul în care sunteți de acord, aş fi foarte bucuros dacă mi-ați face onoarea de a-mi vinde vreo zece zile dintr-o perioadă mult mai apropiată, cam de acum un an si jumătate.

– Cum doreşti.

– Poftiți si serviți atunci gratuit.

– Atunci, o să beau deci o gramadă.

În ziua urmatoare, în capul bărbatului luase formă un proiect de afacere. Să închirieze un etaj întreg dintr-o clădire unde să permită feluritor ghicitori să îşi deschidă prăvălii. Un fel de cartier de ghicitori. Țigănci, chiromanți, ghicitori in oase de țestoase chinezeşti, prezicători după nume, prezicători asupra amplasamentului caselor, calculatoare de ghicit şi altele, pe cât posibil măcar câte unul din fiecare fel.

Lumea e treabă complicată. Există sigur o mulțime de oameni care au îndoieli cu privire la ce ar trebui sa facă. Iar mergând la câțiva ghicitori unul după altul, măcar de la unul sau doi e foarte posibil să afle ceva folositor. Un fel de magazin universal unde se vinde fericire. Va pune şi niste ghizi

îndrumători. În cazul în care vreunul dintre aceştia va vedea vreun client dând să plece cu o fată posacă, îl va conduce la descântătorii care alungă spiritele necurate, cărora o să le facă prăvălii prin colțurile ramase. Cu cât mai mulți descântători cu atât mai bine. Toată lumea va pleca acasă cu un sentiment de eliberare spirituală.

Le spuse şi altora de proiectul său, iar ei ii spuseseră că e bună ideea si că il vor sprijini. Să caute un loc circulat de multă lume, şi sigur se vor strânge foarte mulți clienți. Cu siguranță că exista o cerere latentă foarte mare. Orice ar fi, e sigur că va izbândi.

– Măi, să fie, grozav proiect, murmură bărbatul, dar colegul de lângă el îi zise.

– Fii serios şi țin-te tare, măi. Iar te-a apucat vreo idee aiurită? E treaba ta la ce te gândeşti, dar nu uita de munca de servici.

– Da, dar…

Planul şi execuția noii întreprinderi. Era o idee foarte tentantă. Comparată cu ea, ce era munca asta monotonă din realitate? Şi salariul care e doar cât e. Tare ar vrea să guste farmecul vieții de întreprinzător.

Peste vreo două zile, bărbatul se duse la bar:

– Te rog, mai cumpără-mi.

– Cât aveti acum e exact cât vă trebuie. Sunteți incomparabil mai plin de viață față de înainte. Ați căpătat ceea ce s-ar numi bucuria de a trăi.

– Nu mă lua cu zăhărelul. Cum sunt acum, nu sunt nici pe cal, nici în caruță, şi am şi o nervozitate….

– Totuşi, mai bine să vă ganditi bine de tot mai întâi…

– Am venit la tine tocmai pentru că m-am gandit bine de tot. Nu îți voi provoca nici un necaz. Poate sună ciudat, dar asta e: poate să vina ce-o veni, te rog să îmi mai cumperi nişte viață din trecut. Exact. Şi chiar dacă zici că nu accepți, există calea ca eu să beau o grămadă şi să nu îți plătesc.

– Dacă sunteți atât de hotarit, atunci vă rog să serviti cât doriti. Conform dorintei dumneavoastră îmi voi permite să primesc din trecutul dumneavoastră.

– S-a făcut. Noroc!

Bărbatul bău din plin. Cu cât bea mai mult, un alt trecut îi apărea tot mai clar. Stătu acolo până la ora închiderii şi se înapoie acasă clătinându-se.

A doua zi, o mahmureală cumplită. Nici gând să-i ardă de mers la serviciu. Simtea o mare nelinişte cu privire la ieşitul din casă. Iar teamă nu provenea de la mahmureală. Înțelese repede motivul. Trecutul compus din crâmpeie disparate se legase la un loc.

Excursia de după facultate. Veniturile de pe discuri. Fuseseră ceva bani. Cu ajutorul banilor, dandu-şi rivalii la o parte, pusese mâna pe frumoasa cea exotică.

Însă căsătoria cu ea fu un mare eşec. Îşi dădu seama din ce in ce mai bine că nu se li potriveau caracterele. Ea era nemaipomenit de risipitoare. Cumpăra tot ce îi placea, fără nici un discernământ. Iar facturile veneau la el. Ajunse să împrumute bani. Iar când lui i se terminară banii, ea îşi puse semnătura pe documentele de divorț şi plecă. Vai, vai.

Dar asta era. Se concentră pe prezent şi încercand să îşi refacă viața se gandi la proiectul cu spațiul de magazine de ghicitori. Să fi intrat oare într-un fel de transă cu afacerea? Odată ce începu să se ocupe de ea, încetă să îi mai pese prea tare de femeia care îl părăsise şi nu îşi mai aminti de ea

Afacerea înainta. Însă din cauza recesiunii, nu reuşi să işi procure fondurile pentru investiție aşa cum plănuise. Avea deja o grămadă de datorii. Chiar dacă ar fi vrut acum să iasă din afacere, nu mai înțelegea ce e de făcut. Era la stramtoare, cu atât mai mult cu cât până acum totul îi mersese strună.

Cam în vremea asta, reîntâlni un străin pe care îl cunoscuse in Europa. Acesta îi propuse să îl asiste într-o afacere ilegală. Trafic de droguri.

Bărbatul acceptă. Doar se pricepea la trucuri. Nu îi fu aşa de greu să îi imbrobodească pe cei de la vamă. Treaba îi merse bine şi bărbatul ajunse să se bucure de incredere în interiorul organizației ilegale.

Şi astfel într-o zi îşi luă tălpăşița cu o mare sumă de bani. Returnă împrumuturile făcute pentru magazinul de ghicitori, îşi făcu o operație estetică pentru a-şi schimba fața sş se ascunse pentru o vreme. Pe de altă parte, cei din organizație îl căutau cu gânduri sângeroase. Ar fi fost o pată pe onoarea organizației să lase o asemenea faptă nepedepsită. Era necesară o pedeapsă pe potrivă.

Asta era situația prezentă. Gândindu-se la ea cu sânge rece, toate astea fuseseră făcute de altcineva, fără nici o legătură cu el însuşi. Însă nu îi era deloc uşor să se delimiteze de el în fiece clipă. Ori de câte ori i se va intampla ceva, viața din trecut îi va reveni în minte şi va fi cu frica-n sân. Probabil că o să aibă şi coşmaruri.

Într-adevăr, nici vorbă să-i mai vină să meargă la servici. Îl treceau fiorii gândindu-se că ar fi putut fi descoperit de organizație. În cazul în care-l prind şi pornesc să-l amenințe, o să-si dea sigur drumul la gură.

Bărbatul asteptă seara şi se duse la bar. Trebuie să facă în aşa fel încât să îndrepte cumva situația. Însă, barmanul nu mai era.

– Unde e barmanul de obicei? intrebă bărbatul. Un alt barman îi răspunse:

– A plecat, domnule.

– Nu de alta, dar sigur notele mele de plată s-au strâns destul de multe.

– Nu e nici o problemă, a plecat după ce şi-a incheiat toate conturile. Zicea că vrea să îşi găsească o slujbă de om obişnuit.

– Ce fel de slujbă?

– Nu l-am intrebat.

Aşa deci? Canalia, mi-a schimbat trecutul cu al lui şi a dispărut. Acum e bine-mersi, nu îi mai pasă că l-ar prinde cei din organizație. Chiar în cazul în care l-ar prinde şi l-ar tortura, va putea răspunde cu toata seninătatea că nu e el. Mi-a făcut-o. În schimbul liniştii lui, mi-a pus mie în brațe toate gândurile neplăcute.

Ce e de făcut, se gândea bărbatul. Şi, in curand ii veni o idee. Treaba a început de la un targ de vânzare-cumpărare. Va găsi un nătâng potrivit şi îi va cumpăra trecutul. N-o să mai fie la fel ca înainte, dar tot va fi mai bine decât acum. În orice caz, ce e clar e că nu există trecut mai bun decat cel de om obisnuit.

Din fericire, ticălosul i-a cedat trecutul său până foarte de curand. Reținuse procedeul de schimbare a trecutului discutând cu unul din descântătorii din colțurile magazinului de ghicitori. Îl va folosi. A fost înşelat, dar ştie şi smecheria pe care va trebui s-o facă.

O să cedeze la început câte puțin, cate puțin din părțile bune, iar când îi va veni bine o să îi bage pe gât muşteriului tot deodată.

Pe unde să-şi întindă deci năvodul? Un bar din ăsta o fi bun oare? Ori să se angajeze temporar la o casă de ajutor financiar pentru salariați de la companii? În orice caz, n-o să fie prea greu să găsească un netot cu ajutorul căruia să scape din situația de acum.

respiro©2000 All rights reserved